

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

PÄÄTÖKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS (EU) 2019/420,

annettu 13 päivänä maaliskuuta 2019,

unionin pelastuspalvelumekanismista annetun päätöksen N:o 1313/2013/EU muuttamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) ja erityisesti sen 196 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Unionin pelastuspalvelumekanismilla, jäljempänä 'unionin mekanismi', josta säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 1313/2013/EU ⁽⁴⁾, tehostetaan unionin ja jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä ja helpotetaan koordinoitua pelastuspalvelun alalla, jotta voidaan parantaa unionin avustustoimia luonnon ja ihmisen aiheuttamien katastrofien yhteydessä.
- (2) Samalla kun tunnustetaan jäsenvaltioiden ensisijainen vastuu luonnon ja ihmisen aiheuttamien katastrofien ennaltaehkäisystä ja niihin varautumisesta ja vastaamisesta, unionin mekanismilla edistetään jäsenvaltioiden välistä yhteisvastuuta Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
- (3) Luonnon ja ihmisen aiheuttamat katastrofit voivat tapahtua missä tahansa maapallolla, usein ilman varoitusta. Sekä luonnon että ihmisen aiheuttamia katastrofeja tapahtuu yhä useammin ja kansallisista rajoista riippumatta, ne ovat yhä suurempia ja monimutkaisempia ja ilmastonmuutoksen vaikutukset pahentavat niitä. Katastrofien inhimilliset, ympäristöön kohdistuvat, sosiaaliset ja taloudelliset seuraukset voivat olla laajuudeltaan ennen kokemattomia.
- (4) Viimeaikainen kokemus on osoittanut, että tukeutuminen vapaaehtoiisiin, unionin mekanismin koordinoiman ja helpottaman keskinäisen avun tarjouksiin ei aina riitä varmistamaan, että käytettävissä on riittävät valmiudet, joilla voitaisiin vastata tyydyttävällä tavalla katastrofin kohdanneiden ihmisten perustarpeisiin tai turvata ympäristö ja omaisuus asianmukaisesti. Tämä pätee erityisesti silloin, kun jäsenvaltioissa tapahtuu samanaikaisesti sekä toistuvia että odottamattomia, joko luonnon tai ihmisen aiheuttamia katastrofeja eivätkä yhteiset valmiudet riitä. Näiden puutteiden korjaamiseksi ja uusiin vaaroihin reagoimiseksi kaikkia unionin välineitä olisi hyödynnettävä täysin joustavasti, myös edistämällä kansalaisyhteiskunnan aktiivista osallistumista.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 18. lokakuuta 2018 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EUVL C 361, 5.10.2018, s. 37.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 12. helmikuuta 2019... (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 7. maaliskuuta 2019.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1313/2013/EU, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, unionin pelastuspalvelumekanismista (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 924).

- (5) On olennaisen tärkeää, että jäsenvaltiot toteuttavat asianmukaisia ennaltaehkäisy- ja varautumistoimia ja varmistavat, että saatavilla on riittävä määrä valmiuksia katastrofeihin ja erityisesti metsäpaloihin vastaamiseksi. Koska unionissa on viime vuosina ollut erityisen voimakkaita ja laajoja metsäpaloja, joiden hallitsemisen operatiiviset puitteet useissa jäsenvaltioissa ja päätöksen N:o 1313/2013/EU mukaisesti jäsenvaltioiden ennakkoon sitomien avustusvalmiuksien vapaaehtoisen reservin muodossa perustetuissa eurooppalaisissa hätäapuvalmiuksissa (EERC) ovat osoittautuneet hyvin puutteelliseksi, myös unionin tasolla olisi toteutettava lisätoimenpiteitä. Metsäpalojen ehkäisy on ratkaisevaa myös hiilidioksidipäästöjen vähentämistä koskevan maailmanlaajuisen sitoumuksen kannalta.
- (6) Ennaltaehkäisy on keskeistä luonnon ja ihmisen aiheuttamilta katastrofeilta suojautumisessa ja edellyttää lisätoimia. Jäsenvaltioiden olisi tätä varten toimitettava komissiolle säännöllisesti yhteenvedot riskinarvioinneistaan ja riskinhallintakykynsä arvioinneista keskittyen merkittävimpiin riskeihin. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi toimitettava tietoja ennaltaehkäisy- ja varautumistoimenpiteistä erityisesti sellaisten merkittävimpien riskien osalta, joilla on rajatylittäviä vaikutuksia, ja tarvittaessa sellaisten riskien osalta, joiden todennäköisyys on pieni mutta vaikutukset huomattavia.
- (7) Komission olisi laadittava yhdessä jäsenvaltioiden kanssa ohjeet katastrofiriskien hallintaa koskevien tietojen jakamisen helpottamiseksi. Tällaisten ohjeiden olisi edistettävä tällaisten tietojen vertailtavuutta erityisesti, jos jäsenvaltioilla on samankaltaisia riskejä tai riskit ovat rajatylittäviä.
- (8) Katastrofiriskien ennaltaehkäisy ja hallinta edellyttää sellaisten riskinhallintatoimenpiteiden suunnittelua ja toteuttamista, johon kuuluu monenlaisten toimijoiden koordinoitua. Riskinarviointien ja riskinhallintatoimenpiteiden valmistelussa on tärkeää ottaa huomioon nykyinen ilmaston vaihtelu ja ilmastomuutoksen ennustetut kehityskulut. Riskikarttojen laatiminen on olennainen osa ennaltaehkäisytoimien ja avustusvalmiuksien parantamista. Väestön, taloudellisen toiminnan, myös kriittisen infrastruktuurin, eläinten hyvinvoinnin, luonnonvaraisten eläinten ja kasvien sekä ympäristö- ja kulttuurivarojen, kuten biodiversiteetin, metsien ekosysteemipalvelujen ja vesivarantojen, haavoittuvuutta vähentävät toimet ovat äärimmäisen tärkeitä.
- (9) Jotta ennaltaehkäisy- ja varautumissuunnittelua ja -koordinoitua voidaan tehostaa jäsenvaltioiden välillä, komission olisi voitava yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa ottaa käyttöön erityisiä kuulemismekanismia. Lisäksi komission olisi voitava pyytää tietoja tiettyihin riskeihin liittyvistä ennaltaehkäisy- ja varautumistoimenpiteistä silloin, kun jokin jäsenvaltio on esittänyt avunpyyntöjä toistuvasti. Komission olisi arvioitava tällaiset tiedot, jotta unionin yleinen tuki katastrofiriskien hallintaan voidaan maksimoida ja parantaa jäsenvaltioiden ennaltaehkäisyn ja varautumisen tasoa. Hallinnollista taakkaa olisi vähennettävä ja kytköksiä unionin muihin keskeisiin politiikan aloihin ja välineisiin, erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1303/2013⁽⁵⁾ tarkoitettuihin Euroopan rakenne- ja investointirahastoihin, olisi vahvistettava.
- (10) Tulvat muodostavat yhä suuremman riskin unionin kansalaisille. Pelastuspalvelualan ennaltaehkäisy- ja varautumistoimien parantamiseksi ja jäsenvaltioiden väestön haavoittuvuuden vähentämiseksi tulvariskien osalta jäsenvaltioiden olisi tämän päätöksen mukaisia riskinarviointeja tehdessään hyödynnettävä täysimääräisesti muun muassa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/60/EY⁽⁶⁾ mukaisesti tehtyjä riskinarviointeja, jotta ne voisivat määritellä, koskeeko tulvariski niiden vesistöjä ja rannikkoja, ja toteutettava asianmukaisia ja koordinoitua toimenpiteitä tällaisten riskien vähentämiseksi.
- (11) On tarpeen vahvistaa yhteistä kykyä varautua katastrofeihin ja vastata niihin erityisesti keskinäisen tuen kautta Euroopassa. Tämän päätöksen mukaisen uuden oikeudellisen kehyksen huomioon ottamiseksi eurooppalaisten hätäapuvalmiuksien (EERC) eli vapaaehtoisen reservin nimi olisi muutettava Euroopan pelastuspalvelureserviksi.
- (12) Euroopan pelastuspalvelureservin vahvistaminen edellyttää tehostettua unionin rahoitusta sekä valmiuksien mukauttamiseen ja korjaamiseen että käyttökustannusten kattamiseen.
- (13) Olemassa olevien yleisten valmiuksien parantamisen lisäksi olisi perustettava rescEU, jota voidaan käyttää viimeisenä keinona sellaisissa ylivoimaisissa tilanteissa, joissa olemassa olevat valmiudet kansallisella tasolla ja jäsenvaltioiden Euroopan pelastuspalvelureservin käyttöön ennakkoon sitomat valmiudet eivät riitä kyseisissä olosuhteissa varmistamaan tehokkaita avustustoimia eri tyypisissä katastrofeissa.

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1303/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 320).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/60/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2007, tulvariskien arvioinnista ja hallinnasta (EUVL L 288, 6.11.2007, s. 27).

- (14) Alue- ja paikallisviranomaisten rooli katastrofien ennaltaehkäisyssä ja hallinnassa on erittäin tärkeä, ja niiden avustusvalmiuksia on tarpeen hyödyntää asianmukaisesti kaikissa tämän päätöksen nojalla toteutettavissa koordinointi- ja käyttöönottoimissa jäsenvaltioiden institutionaalisten ja oikeudellisten kehysten mukaisesti, jotta päällekkäisyydet voidaan minimoida ja edistää yhteentoimivuutta. Tällaisilla viranomaisilla voi olla tärkeä ennaltaehkäisevä tehtävä, ja ne myös reagoivat ensimmäisinä katastrofin jälkeen yhdessä vapaaehtoistoimijoidensa valmiuksien kanssa. Näin ollen on tarpeen tehdä jatkuvaa yhteistyötä paikallisella, alueellisella ja rajatylittävällä tasolla, jotta rescEU:n käyttöönottoa edeltävää nopeaa toimintaa varten voidaan perustaa yhteisiä varoitustajärjestelmiä sekä järjestää säännöllisesti ensimmäisiä avustustoimenpiteitä koskevia tiedotuskampanjoita.
- (15) rescEU:n valmiuksien olisi säilyttävä joustavina, ja sellaisina, että niitä voidaan muuttaa, jotta uusiin kehityskuluihin ja tuleviin haasteisiin, kuten ilmastonmuutoksen seurauksiin, voidaan puuttua.
- (16) Koska tunnistetut riskit, yleiset valmiudet ja puutteet muuttuvat ajan kuluessa, rescEU:n perustamisessa tarvitaan joustavuutta. Komissiolle olisi sen vuoksi siirrettävä valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritellään rescEU:n valmiudet ottaen huomioon tunnistetut riskit, yleiset valmiudet ja puutteet.
- (17) Jotta rescEU:n valmiudet olisivat toimintakykyiset, unionin mekanismin puitteissa toteutettavien toimien rahoittamiseksi olisi asetettava saataville lisää määrärahoja.
- (18) Unionin olisi voitava tukea jäsenvaltioita osarahoittamalla rescEU:n valmiuksien kehittämistä, niiden vuokraus, liisaus tai ostaminen mukaan lukien. Tämä lisäisi merkittävästi unionin mekanismin vaikuttavuutta, sillä näin voitaisiin varmistaa, että valmiuksia on saatavilla erityisesti sellaisissa tilanteissa, joissa laajamittaisen ja moniin jäsenvaltioihin vaikuttavan katastrofin yhteydessä ei muutoin pystyttäisi takaamaan tehokkaita avustustoimia. Yhteishankintamenettelyn pitäisi tuoda mittakaavaetuja ja parantaa koordinoitua katastrofeihin vastatessa.
- (19) Unionin rahoitustuen määrä rescEU:n valmiuksien kehittämiseen olisi määriteltävä ottaen huomioon tässä päätöksessä säädetyt tukikelpoisten kustannusten luokat. Täysimääräinen unionin rahoitustuki olisi myönnettävä valmiuksille, joita tarvitaan sellaisiin riskeihin vastaamiseksi, joiden todennäköisyys on pieni mutta vaikutukset huomattavia, joilla saattaa olla merkittäviä rajatylittäviä vaikutuksia ja joiden osalta varautumisen tasoja unionissa ei pidetä kansallisten pelastuspalveluviranomaisten ja komission tekemien valmiuksissa ilmeneviä puutteita koskevien analyysien perusteella riittävinä. Merkittävää osarahoitusta olisi harkittava myös sellaisia valmiuksia varten, joiden hankinta- ja toistuvaiskustannukset ovat suurimmat, kuten metsäpalojen ilmasammutuksen valmiuksia varten. Osarahoitusosuuksien tarkat määrät olisi määriteltävä vuotuisissa työohjelmissa.
- (20) Jotta kansallisen vastuun ja jäsenvaltioiden yhteisvastuun välillä voidaan löytää tasapaino, osalle rescEU:n käyttöönotosta johtuvista käyttökustannuksista olisi voitava myöntää unionin rahoitustukea.
- (21) Kolmansissa maissa tapahtuvat katastrofit voivat vaikuttaa merkittävästi jäsenvaltioihin tai niiden kansalaisiin. rescEU:n valmiuksia olisi tällaisissa tilanteissa voitava ottaa käyttöön myös unionin ulkopuolella. Jäsenvaltioiden yhteisvastuuseen liittyvien syiden vuoksi rescEU:n valmiuksien käyttöönotosta unionin ulkopuolella johtuvat käyttökustannukset olisi katettava unionin talousarviosta.
- (22) Jotta voidaan varmistaa sekä koordinoitu että nopea reagointi, komission olisi tehtävä päätöksiä rescEU:n valmiuksien käyttöön ottamisesta ja käytöstä poistamisesta sekä kaikki päätökset tilanteissa, joissa esitetään keskenään ristiriitaisia pyyntöjä, koordinoitujen pyynnön esittäneen jäsenvaltion tai kyseisen rescEU:n valmiudet omistavan, vuokraavan tai liisaavan jäsenvaltion kanssa. Komission ja rescEU:n valmiuksia omistavan, vuokraavan tai liisaavan jäsenvaltion olisi tehtävä operatiivisia sopimuksia, joissa määritetään rescEU:n valmiuksien käyttöönoton ehdot ja edellytykset.
- (23) Koulutus, tutkimus ja innovointi ovat olennainen osa pelastuspalvelualan yhteistyötä. Pelastuspalvelualan koulutuksen ja harjoitusten tehokkuuden ja vaikuttavuuden lisäämiseksi, innovoinnin ja vuoropuhelun edistämiseksi sekä jäsenvaltioiden pelastuspalveluviranomaisten ja -yksiköiden välisen yhteistyön tehostamiseksi on tarpeen perustaa unionin pelastuspalvelun osaamisverkosto. Kyseisen osaamisverkoston olisi pohjaututtava nykyisiin rakenteisiin, joita ovat muun muassa osaamiskeskukset, yliopistot, tutkijat ja muut hätätilanteiden hallinnan asiantuntijat, nuoret ammattilaiset ja kokeneet vapaaehtoistyöntekijät. Koulutukseen, tutkimukseen ja innovointiin liittyvää yhteistyötä kansainvälisten järjestöjen kanssa olisi tehostettava ja mahdollisuuksien mukaan laajennettava siten, että myös kolmannet maat ja erityisesti naapurimaat voisivat osallistua siihen.
- (24) Pelastuspalvelualan toimijat omistavat elämänsä muiden auttamiselle ja investoivat aikaa ja voimia antaakseen apua sitä tarvitseville. Unionin olisi annettava huomionsosoitus tällaisesta rohkeudesta ja sitoutumisesta unionin pelastuspalveluun.

- (25) Vaikka pelastuspalvelun vahvistaminen katastrofien kehityssuuntaukset, kuten sähän ja sisäiseen turvallisuuteen liittyvät kehityssuuntaukset, huomioon ottaen on yksi tärkeimmistä prioriteeteista unionissa, olennaisen tärkeää on varmistaa vahva alueellinen ja yhteisölähtöinen ulottuvuus, sillä paikallisyhteisön toiminta on nopein ja tehokkain keino rajoittaa katastrofin aiheuttamia vahinkoja.
- (26) Unionin mekanismin menettelyjä on tarpeen yksinkertaistaa ja virtaviivaistaa ja niiden joustavuutta lisätä sen varmistamiseksi, että jäsenvaltiot saavat tarvittaessa nopeasti apua ja valmiuksia, joita ne tarvitsevat voidakseen vastata luonnon tai ihmisen aiheuttamiin katastrofeihin mahdollisimman nopeasti ja tehokkaasti.
- (27) Jotta nykyisiä rahoitusvälineitä voitaisiin hyödyntää parhaalla mahdollisella tavalla ja jäsenvaltioita tukea niiden tarjotessa apua myös unionin ulkopuolella tapahtuneiden katastrofien yhteydessä, rahoitusta olisi myönnettävä päätöksen N:o 1313/2013/EU 21, 22 ja 23 artiklan nojalla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046⁽⁷⁾ 191 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Pelastuspalvelutoimien rahoituksen olisi kuitenkin säilyttävä selkeästi erillisenä etenkin humanitaarisen avun rahoituksesta ja rahoituksen olisi vastattava täysin kulloisiakin tavoitteita ja oikeudellisia vaatimuksia.
- (28) On tärkeää varmistaa, että jäsenvaltiot toteuttavat kaikki tarvittavat toimet ehkäistäkseen luonnon ja ihmisen aiheuttamia katastrofeja tehokkaasti ja lieventääkseen niiden vaikutuksia. Tämän päätöksen säännöksillä olisi lujitettava kytköksiä ennaltaehkäisyyn, varautumisen ja unionin mekanismin kautta toteutettavien avustustoimien välillä. Lisäksi olisi varmistettava johdonmukaisuus unionin muun sellaisen asiaankuuluvan lainsäädännön kanssa, joka koskee ennaltaehkäisyä ja katastrofiriskien hallintaa, mukaan lukien rajatylittävät ennaltaehkäisytoimet ja reagointi rajatylittävien vakavien terveysuhkien kaltaisiin uhkiin Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 1082/2013/EU⁽⁸⁾ säädetyin mukaisesti. Koheesio politiikkaan perustuvissa alueellisen yhteistyön ohjelmissa vahvistetaan erityistoimia katastrofeihin liittyvän selviytymis- ja palautumiskyvyn sekä katastrofiriskien ennaltaehkäisyyn ja hallinnan huomioon ottamiseksi, ja siksi olisi toteutettava lisätoimia yhdentymisen tehostamiseksi ja synergian lisäämiseksi. Lisäksi kaikkien toimien olisi oltava johdonmukaisia kansainvälisten sitoumusten kanssa, joita ovat muun muassa Sendain kehys katastrofiriskien vähentämiseksi 2015–2030, ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien (YK) puitesopimuksen nojalla hyväksytty Pariisin sopimus ja YK:n kestävän kehityksen toimintaohjelma Agenda 2030, ja toimilla olisi aktiivisesti edistettävä niiden noudattamista.
- (29) Jotta kattava ja sujuva tietojenvaihto jäsenvaltioiden käytettävissä olevista valmiuksista ja yksiköistä voidaan varmistaa, yhteiseen hätäviestintä- ja tietojärjestelmään (CECIS) tallennetut tiedot olisi pidettävä jatkuvasti ajan tasalla. CECIS-järjestelmän kautta toimitettavien tietojen osalta jäsenvaltioiden olisi aiheellista rekisteröidä järjestelmään myös ne valmiudet, joita ei ole ennakkoon sidottu Euroopan pelastuspalvelureservin käyttöön ja jotka ovat niiden käytettävissä unionin mekanismin puitteissa tapahtuvaa käyttöönottoa varten.
- (30) On myös tärkeää luoda synergiaa ja parantaa täydentävyyttä ja koordinoitua unionin mekanismin ja muiden unionin välineiden välillä, mukaan lukien välineet, joita voidaan käyttää katastrofien aiheuttamien vahinkojen korjaamiseksi tai lieventämiseksi.
- (31) Jotta voidaan tehdä muutoksia niihin tukikelpoisten kustannusten luokkiin, joita on määrä käyttää rescEU:n valmiuksien kehittämiseen annettavan unionin rahoitustuen määrittämiseksi, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa⁽⁹⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.
- (32) Jotta voidaan varmistaa tämän päätöksen yhdenmukainen täytäntöönpano siltä osin kuin on kyse Euroopan pelastuspalvelureserviin tarvittavien keskeisten avustusvalmiuksien lajien ja määrän määrittelystä; rescEU:n muodostavien valmiuksien määrittelystä ottaen samalla huomioon tunnistetut riskit, yleiset valmiudet ja puutteet; rescEU:n perustamisesta, hallinnoinnista ja ylläpidosta; unionin pelastuspalvelun osaamisverkoston perustamisesta ja organisoinnista; niiden riskien luokista, joiden todennäköisyys on pieni mutta vaikutukset huomattavia, ja

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2018/1046, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2018, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta (EUVL L 193, 30.7.2018, s. 1).

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1082/2013/EU, annettu 22 päivänä lokakuuta 2013, valtioiden rajat ylittävistä vakavista terveysuhkista ja päätöksen N:o 2119/98/EY kumoamisesta (EUVL L 293, 5.11.2013, s. 1).

⁽⁹⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

valmiuksista näiden hallitsemiseksi; sekä perusteista ja menettelyistä unionin pelastuspalveluun liittyvän pitkäaikaisen sitoutumisen ja poikkeuksellisen toiminnan tunnustamiseksi, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁰⁾ mukaisesti.

- (33) Jäsenvaltiot eivät voi yksin riittävällä tavalla saavuttaa tämän päätöksen tavoitetta eli katastrofien ennaltaehkäisyyn, katastrofeihin varautumiseen ja katastrofien yhteydessä toteutettaviin avustustoimiin liittyvien yhteisten valmiuksien parantamista, vaan se voidaan sen laajuuden tai vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä päätöksessä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (34) Jotta sujuva siirtyminen kohti rescEU:n täysimääräistä täytäntöönpanoa voidaan varmistaa, komission olisi siirtymäkauden ajan voitava antaa rahoitusta sen varmistamiseksi, että asiaankuuluvat jäsenvaltioiden valmiudet ovat nopeasti käytettävissä. Komission ja jäsenvaltioiden olisi pyrittävä saamaan lisäkapasiteettia, muun muassa sammutushelikoptereita, jotta metsäpälöriskin voitiin vastata jo kesällä 2019.
- (35) Päätös N:o 1313/2013/EU olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti.
- (36) Tässä päätöksessä säädettyjen toimenpiteiden ripeän soveltamisen varmistamiseksi tämän päätöksen olisi tultava voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan päätös N:o 1313/2013/EU seuraavasti:

1) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) helpottaa nopeita ja tehokkaita avustustoimia katastrofitapauksessa tai katastrofin välittömästi uhatessa, myös toteuttamalla toimenpiteitä kyseisten katastrofien välittömien seurausten lievittämiseksi; ja”;

ii) lisätään alakohdat seuraavasti:

”e) lisätä katastrofeja koskevan tieteellisen tiedon saatavuutta ja käyttöä; ja

f) tehostaa yhteistyötä ja koordinoitua rajatylittävällä tasolla ja sellaisten jäsenvaltioiden välillä, jotka ovat alttiina samantyyppisille katastrofeille.”;

b) korvataan 2 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) edistymisen katastrofien ennaltaehkäisyyn puitteiden toteuttamisessa mitattuna niiden jäsenvaltioiden määrällä, jotka ovat toimittaneet komissiolle 6 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetut tiedot.”;

2) Lisätään 4 artiklan kohta seuraavasti:

”12. ’osallistuvalla valtiolla’ tarkoitetaan unionin mekanismin 28 artiklan 1 kohdan mukaisesti osallistuvaa kolmatta maata.”

3) Muutetaan 5 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) toteuttaa toimia katastrofiriskejä koskevan tietopohjan parantamiseksi sekä yhteistyön ja osaamisen, tieteellisten tutkimustulosten ja innovaatioiden, parhaiden käytäntöjen ja tietojen jakamisen helpottamiseksi ja edistämiseksi, myös niiden jäsenvaltioiden kesken, joilla on yhteisiä riskejä;”

⁽¹⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

b) korvataan f alakohta seuraavasti:

”f) kokoaa yhteen ja välittää jäsenvaltioiden antamia tietoja, järjestää kokemusten vaihtoa riskinhallintakyvyn arvioinnista sekä helpottaa hyvien käytäntöjen jakamista ennaltaehkäisyn ja varautumisen suunnittelussa, myös vapaaehtoisten vertaisarviointien kautta;”

c) korvataan i alakohta seuraavasti:

”i) korostaa riskien ennaltaehkäisyn tärkeyttä, tukee jäsenvaltioita tietoisuuden lisäämisessä, väestölle suunnatussa tiedottamisessa ja koulutuksessa sekä tukee jäsenvaltioita varoitusjärjestelmiä koskevassa tiedottamisessa tarjoamalla niille näitä järjestelmiä koskevaa ohjausta, myös rajatylittävällä tasolla;”

4) Korvataan 6 artikla seuraavasti:

”6 artikla

Riskinhallinta

1. Edistääkseen tehokasta ja johdonmukaista lähestymistapaa katastrofien ennaltaehkäisyssä ja niihin varautumisessa jakamalla muita kuin arkaluonteisia tietoja, eli tietoja, joiden ilmaiseminen ei ole jäsenvaltioiden keskeisten turvallisuussetujen vastaista, ja edistääkseen parhaiden käytäntöjen vaihtoa unionin mekanismin puitteissa jäsenvaltioiden on:

- a) kehitettävä edelleen riskinarviointeja kansallisella tai asianmukaisella paikallisella tasolla;
- b) kehitettävä edelleen riskinhallintakyvyn arviointia kansallisella tai asianmukaisella paikallisella tasolla;
- c) kehitettävä ja parannettava edelleen katastrofeihin liittyvää riskinhallintasuunnitteluaan kansallisella tai asianmukaisella paikallisella tasolla;
- d) toimitettava komissiolle yhteenveto a ja b alakohdassa tarkoitettujen arviointien asiaankuuluvista seikoista merkittävimpien riskien osalta. Jäsenvaltioiden on laadittava kuvaus ensisijaisista ennaltaehkäisy- ja varautumistoimenpiteistä sellaisten merkittävimpien riskien osalta, joilla on rajatylittäviä vaikutuksia, ja – jos se katsotaan tarpeelliseksi – sellaisten riskien osalta, joiden todennäköisyys on pieni mutta vaikutukset huomattavia. Yhteenveto on toimitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2020 ja sen jälkeen joka kolmas vuosi sekä aina, kun on tapahtunut merkittäviä muutoksia;
- e) osallistuttava vapaaehtoisuuden pohjalta riskinhallintakyvyn arviointeja koskeviin vertaisarviointeihin.

2. Komissio voi yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa myös ottaa käyttöön erityisiä kuulemismekanismeja tehostaakseen asianmukaista ennaltaehkäisy- ja varautumissuunnittelua ja -koordinointia sellaisten jäsenvaltioiden välillä, jotka ovat alttiina samantyyppisille katastrofeille, myös sellaisten 1 kohdan d alakohdan mukaisesti tunnistettujen rajatylittävien riskien osalta ja sellaisten riskien osalta, joiden todennäköisyys on pieni mutta vaikutukset huomattavia.

3. Komissio laatii jäsenvaltioiden kanssa 22 päivään joulukuuta 2019 mennessä ohjeet 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettun yhteenvedon toimittamisesta.

4. Jos jäsenvaltio esittää unionin mekanismin välityksellä toistuvasti samantyyppisiä avunpyyntöjä saman tyyppisen katastrofin yhteydessä, komissio voi analysoituaan avunpyynnön syyt ja olosuhteet huolellisesti, ja asianomaisten jäsenvaltion tukemiseksi sen ennaltaehkäisy- ja varautumistason parantamisessa,

- a) pyytää asianomaista jäsenvaltiota toimittamaan lisätietoja kyseisen tyyppistä katastrofia vastaavaan riskiin liittyvistä tietyistä ennaltaehkäisy- ja varautumistoimenpiteistä; ja
- b) toimitettujen tietojen pohjalta tarvittaessa
 - i) ehdottaa asiantuntijaryhmän lähettämistä paikan päälle ennaltaehkäisy- ja varautumistoimenpiteisiin liittyvien neuvojen antamiseksi; tai
 - ii) antaa suosituksia asianomaisten jäsenvaltion ennaltaehkäisy- ja varautumistason parantamiseksi. Komissio ja kyseinen jäsenvaltio ilmoittavat toisilleen kaikista tällaisten suositusten perusteella toteutetuista toimenpiteistä.

Tapauksessa, jossa jäsenvaltio esittää unionin mekanismin välityksellä samantyyppisen avunpyynnön saman tyyppistä katastrofia varten kolme kertaa kolmen peräkkäisen vuoden aikana, sovelletaan a ja b alakohtaa, paitsi jos usein esitettyjen avunpyyntöjen syiden ja olosuhteiden huolellinen analysointi osoittaa, ettei se ole tarpeen.”

5) Korvataan 10 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Komissio ja jäsenvaltiot työskentelevät yhdessä, jotta sekä luonnon että ihmisen aiheuttamiin katastrofeihin liittyvien katastrofiapuoperaatioiden suunnittelua unionin mekanismin puitteissa voidaan parantaa, muun muassa laatimalla skenaarioita katastrofiavun varalle 6 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen riskinarviointien ja 5 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun riskejä koskevan yleiskatsauksen perusteella, kartoittamalla voimavaroja ja laatimalla suunnitelmia avustusvalmiuksien käyttöönottoa varten."

6) Muutetaan 11 artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

"Euroopan pelastuspalvelureservi"

b) korvataan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

"1. Perustetaan Euroopan pelastuspalvelureservi. Se muodostuu jäsenvaltioiden vapaaehtoisesti ennakkoon sitomien avustusvalmiuksien reservistä, ja siihen kuuluu yksiköitä, muita avustusvalmiuksia ja asiantuntijoiden luokkia.

1 a. Jäsenvaltioiden Euroopan pelastuspalvelureservin kautta antaman avun on täydennettävä avunpyynnön esittäneen jäsenvaltion olemassa olevia valmiuksia, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden ensisijaista vastuuta katastrofien ennaltaehkäisyä ja katastrofiavusta omalla alueellaan.

2. Komissio määrittelee tunnistettujen riskien, yleisten valmiuksien ja puutteiden perusteella 32 artiklan 1 kohdan f alakohdan mukaisesti annetuilla täytäntöönpanosäädöksillä Euroopan pelastuspalvelureserviin tarvittavien keskeisten avustusvalmiuksien lajit ja määrän, jäljempänä 'valmiustavoitteet'.

Komissio seuraa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa edistymistä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä vahvistettujen valmiustavoitteiden saavuttamisessa ja määrittää sellaiset Euroopan pelastuspalvelureservissä olevat avustusvalmiuksien puutteet, jotka voivat olla merkittäviä. Jos tällaisia puutteita havaitaan, komissio tutkii, ovatko tarvittavat valmiudet jäsenvaltioiden saatavilla Euroopan pelastuspalvelureservin ulkopuolella. Komissio kannustaa jäsenvaltioita puuttumaan Euroopan pelastuspalvelureservissä oleviin merkittäviin avustusvalmiuksien puutteisiin, ja se voi antaa jäsenvaltioille tukea 20 artiklan, 21 artiklan 1 kohdan i alakohdan ja 21 artiklan 2 kohdan mukaisesti."

7) Korvataan 12 artikla seuraavasti:

*"12 artikla***rescEU**

1. Perustetaan rescEU, joka avustaa sellaisissa ylivoimaisissa tilanteissa, joissa kansallisella tasolla olemassa olevat yleiset valmiudet ja jäsenvaltioiden Euroopan pelastuspalvelureservin käyttöön ennakkoon sitomat valmiudet eivät riitä kyseisissä olosuhteissa varmistamaan tehokkaita avustustoimia 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa eri tyyppisissä katastrofeissa.

Jotta katastrofien yhteydessä voidaan taata tehokkaat avustustoimet, komissio ja jäsenvaltiot varmistavat tarvittaessa, että rescEU:n valmiudet jakautuvat maantieteellisesti asianmukaisella tavalla.

2. Komissio määrittelee 32 artiklan 1 kohdan g alakohdan mukaisesti annetuilla täytäntöönpanosäädöksillä ne valmiudet, joista rescEU:n on muodostuttava, ottaen huomioon tunnistetut ja uudet riskit sekä yleiset valmiudet ja puutteet unionin tasolla, erityisesti metsäpalojen lentosammutuksen, kemiallisten, biologisten, säteily- ja ydinonnettomuuksien sekä lääkinnällisten hätätapausten yhteydessä. Kyseisillä täytäntöönpanosäädöksillä varmistetaan johdonmukaisuus muun sovellettavan unionin oikeuden kanssa. Ensimmäinen täytäntöönpanosäädös on hyväksyttävä viimeistään 22 päivänä kesäkuuta 2019.

3. Jäsenvaltiot ostavat, vuokraavat tai liisaavat rescEU:n valmiuksia. Komissio voi myöntää jäsenvaltioille tätä varten suoria avustuksia ilman ehdotuspyyntöjä. Jos komissio hankkii rescEU:n valmiuksia jäsenvaltioiden puolesta, sovelletaan yhteishankintamenettelyä. Unionin taloudellinen apu myönnetään unionin varainhoitosääntöjen mukaisesti.

rescEU:n valmiudet ovat niiden jäsenvaltioiden hallussa, jotka ostavat, vuokraavat tai liisaavat kyseiset valmiudet. Yhteishankintamenettelyn yhteydessä rescEU:n valmiudet ovat niiden jäsenvaltioiden hallussa, joiden puolesta ne hankitaan.

4. Komissio määrittää jäsenvaltioita kuullen laatuvaatimukset rescEU:hun kuuluville avustusvalmiuksille. Laatuvaatimusten perustana ovat vakiintuneet kansainväliset standardit, mikäli sellaisia on jo olemassa.

5. Jäsenvaltion, joka omistaa, vuokraa tai liisaa rescEU:n valmiuksia, on varmistettava näiden valmiuksien rekisteröinti yhteiseen hätäviestintä- ja tietojärjestelmään (CECIS) ja se, että nämä valmiudet ovat käytettävissä ja otettavissa käyttöön unionin mekanismin operaatioita varten.

rescEU:n valmiuksia voidaan käyttää 23 artiklan 4 a kohdassa tarkoitettuihin kansallisiin tarkoituksiin ainoastaan silloin, kun niitä ei käytetä tai tarvita unionin mekanismin avustusoperaatioihin.

rescEU:n valmiuksia on käytettävä 32 artiklan 1 kohdan g alakohdan mukaisesti annettujen täytäntöönpanosäädösten sekä komission ja tällaiset avustusvalmiudet omistavan, vuokraavan tai liisaavan jäsenvaltion välisten operatiivisten sopimusten mukaisesti; sopimuksissa määritetään rescEU:n valmiuksien käyttöönoton ehdot ja edellytykset, osallistuva henkilöstö mukaan lukien.

6. rescEU:n valmiudet ovat käytettävissä avustusoperaatioihin unionin mekanismin puitteissa hätäavun koordinoitikeskuksen välityksellä esitetyn avunpyynnön jälkeen 15 artiklan tai 16 artiklan 1–9 ja 11, 12 ja 13 kohdan mukaisesti. Päätöksen niiden käyttöön ottamisesta ja käytöstä poistamisesta sekä kaikki päätökset tilanteissa, joissa esitetään keskenään ristiriitaisia pyyntöjä, tekee komissio koordinoitujen pyynnön esittäneen jäsenvaltion ja asianomaisten valmiuden omistavan, vuokraavan tai liisaavan jäsenvaltion kanssa tämän artiklan 5 kohdan kolmannessa alakohdassa määriteltyjen operatiivisten sopimusten mukaisesti.

Se jäsenvaltio, jonka alueella rescEU:n valmiudet otetaan käyttöön, vastaa avustusoperaatioiden johtamisesta. Jos rescEU:n valmiuksia otetaan käyttöön unionin ulkopuolella, rescEU:n valmiuksia hallinnassaan pitävät jäsenvaltiot ovat vastuussa sen varmistamisesta, että rescEU:n valmiudet integroidaan täysin yleisiin avustustoimiin.

7. Jos rescEU:n valmiudet otetaan käyttöön, komissio sopii hätäavun koordinoitikeskuksen välityksellä apua pyytäneen jäsenvaltion kanssa niiden operatiivisesta käyttöönotosta. Apua pyytäneen jäsenvaltion on helpotettava omien valmiuksiensa ja rescEU:n toimien koordinoitua operaatioiden aikana.

8. Komissio avustaa tarvittaessa eri avustusvalmiuksien koordinoinnissa hätäavun koordinoitikeskuksen välityksellä 15 ja 16 artiklan mukaisesti.

9. Jäsenvaltioille ilmoitetaan rescEU:n valmiuksien operatiivisesta tilasta yhteisen hätäviestintä- ja tietojärjestelmän (CECIS) kautta.

10. Jos unionin ulkopuolinen katastrofi voisi vaikuttaa merkittävästi yhteen tai useampaan jäsenvaltioon tai niiden kansalaisiin, rescEU:n valmiuksia voidaan ottaa käyttöön tämän artiklan 6–9 kohdan mukaisesti.

Jos rescEU:n valmiuksia otetaan käyttöön kolmansissa maissa, jäsenvaltiot voivat tietyissä tapauksissa kieltää oman henkilöstönsä käyttöönoton 32 artiklan 1 kohdan g alakohdan mukaisesti annetun täytäntöönpanosäädöksen ja tämän artiklan 5 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen operatiivisten sopimusten yksityiskohtaisten ehtojen mukaisesti.”

8) Muutetaan 13 artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

”Unionin pelastuspalvelun osaamisverkosto”;

b) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan johdantokappale seuraavasti:

”1. Komissio perustaa asianomaisten pelastuspalvelu- ja katastrofinhallintatoimijoiden ja -elinten verkoston, jonka toiminnassa on mukana osaamiskeskukset, yliopistoja ja tutkijoita ja joka muodostaa yhdessä komission kanssa unionin pelastuspalvelun osaamisverkoston. Komissio ottaa asianmukaisesti huomioon jäsenvaltioiden ja paikalla toimivien järjestöjen asiantuntemuksen.

Verkosto suorittaa sukupuolten tasapuoliseen edustukseen pyrkien seuraavia tehtäviä koulutuksen, harjoitusten, saatujen kokemusten ja osaamisen jakamisen alalla, tarvittaessa tiiviissä yhteistyössä asianomaisten osaamiskeskusten kanssa:”;

ii) korvataan a alakohta seuraavasti:

"a) katastrofien ennaltaehkäisyä, katastrofeihin varautumista ja katastrofien yhteydessä toteutettavia avustustoimia koskevan, pelastuspalveluhenkilöstölle ja hätätilanteiden hallinnan henkilöstölle suunnatun koulutusohjelman perustaminen ja hallinnointi. Ohjelman on helpotettava pelastuspalvelualan parhaiden käytäntöjen vaihtoa, ja siihen on kuuluttava yhteisiä kursseja sekä järjestelmä hätätilanteiden hallinnan asiantuntemuksen vaihtoa varten, mukaan lukien nuorten ammattilaisten ja kokeneiden vapaaehtoisten vaihto sekä jäsenvaltioiden asiantuntijoiden komennukselle lähettäminen.

Koulutusohjelman tavoitteena on parantaa 9, 11 ja 12 artiklassa tarkoitettujen valmiuksien koordinoitua, yhteensopivuutta ja keskinäistä täydentävyyttä sekä parantaa 8 artiklan d ja f alakohdassa tarkoitettujen asiantuntijoiden pätevyyttä."

iii) korvataan f alakohta seuraavasti:

"f) tutkimuksen ja innovoinnin sekä asiaankuuluvan uuden tekniikan käyttöönoton ja käytön edistäminen unionin mekanismin puitteissa.;"

c) lisätään kohta seuraavasti:

"4. Komissio tehostaa koulutukseen liittyvää yhteistyötä ja lisää tietämyksen ja kokemusten jakamista unionin pelastuspalvelun osaamisverkoston sekä kansainvälisten järjestöjen ja kolmansien maiden välillä, jotta voidaan edistää katastrofiriskin vähentämiseksi tehtyjen kansainvälisten sitoumusten noudattamista, erityisesti 18 päivänä maaliskuuta 2015 Sendaissa, Japanissa järjestetyssä katastrofiriskin vähentämistä käsitelleessä kolmannessa Yhdistyneiden kansakuntien maailmankonferenssissa hyväksytyssä Sendain kehityksessä katastrofiriskin vähentämiseksi 2015–2030 olevien sitoumusten noudattamista."

9) Korvataan 15 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Kun unionissa tapahtuu tai uhkaa välittömästi tapahtua katastrofi, asianomainen jäsenvaltio voi pyytää apua hätäavun koordinoitikeskuksen välityksellä. Pyyntö on oltava mahdollisimman yksityiskohtainen. Avunpyyntö raukeaa 90 päivän enimmäisajan kuluttua, ellei hätäavun koordinoitikeskukselle esitetä uusia seikkoja, joilla perustellaan avun jatkamisen tai lisäävän tarve."

10) Korvataan 16 artiklan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

"1. Kun unionin ulkopuolella tapahtuu tai uhkaa välittömästi tapahtua katastrofi, asianomainen maa voi pyytää apua hätäavun koordinoitikeskuksen välityksellä. Apua voidaan pyytää myös Yhdistyneiden kansakuntien tai sen erityisjärjestöjen taikka alalla toimivan kansainvälisen järjestön välityksellä, tai ne voivat itse pyytää apua. Avunpyyntö raukeaa 90 päivän enimmäisajan kuluttua, ellei hätäavun koordinoitikeskukselle esitetä uusia seikkoja, joilla perustellaan avun jatkamisen tai lisäävän tarve.

2. Tämän artiklan mukaiset avustustoimet voidaan toteuttaa joko itsenäisinä avustustoimina tai osallistumalla kansainvälisen järjestön johtamaan avustustoimeen. Unionin koordinoitinta integroidaan täysin Yhdistyneiden kansakuntien humanitaaristen avun koordinoitintoimiston (OCHA) suorittaman yleisen koordinoinnin kanssa ja sen johtosamaa kunnioittaen. Jos kyseessä on ihmisen aiheuttama katastrofi tai monitahoinen hätätilanne, komissio varmistaa, että avustustoimet ovat humanitaarista apua koskevan eurooppalaisen konsensuksen mukaisia (*) ja että humanitaarisia periaatteita kunnioitetaan.

(*) EUVL C 25, 30.1.2008, s. 1."

11) Korvataan 19 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Rahoituspuitteet unionin mekanismin täytäntöönpanoa varten kaudella 2014–2020 ovat 574 028 000 euroa käypinä hintoina.

Monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeesta 3 "Turvallisuus ja kansalaisuus" otetaan 425 172 000 euroa käypinä hintoina ja otsakkeesta 4 "Globaali Eurooppa" 148 856 000 euroa käypinä hintoina."

12) Lisätään artikla seuraavasti:

"20 a artikla

Näkyvyys ja huomionsoitukset

1. Tämän päätöksen nojalla annetun avun tai rahoituksen on tuotettava asianmukaista näkyvyyttä unionille ja sen tunnukselle niissä valmiuksissa, joita tarkoitetaan 11 ja 12 artiklassa ja 21 artiklan 2 kohdan c alakohdassa. Komissio kehittää viestintästrategian, jotta unionin mekanismin puitteissa toteutettujen toimien konkreettiset tulokset saisivat näkyvyyttä kansalaisten keskuudessa.

2. Komissio myöntää mitaleja huomion ja arvostuksen osoituksena unionin pelastuspalveluun liittyvästä pitkäaikaisesta sitoutumisesta ja poikkeuksellisesta toiminnasta."

13) Muutetaan 21 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan j alakohta seuraavasti:

”j) rescEU:n valmiuksien perustaminen, hallinnointi ja ylläpito 12 artiklan mukaisesti;”

b) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) korvataan ensimmäisen kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) kustannukset, jotka aiheutuvat siitä, että avustusvalmiuksia parannetaan tai korjataan käyttövalmius- ja saatavuustilaan, jotta niitä voidaan antaa käytettäviksi Euroopan pelastuspalvelureservin osana, hyväksyntäprosessin kuluessa laadittujen Euroopan pelastuspalvelureserviä koskevien laatuvaatimusten ja tarvittaessa suositusten mukaisesti, jäljempänä ’mukauttamiskustannukset’. Kyseisiin kustannuksiin voi sisältyä kuluja, jotka liittyvät kaluston käyttöön sekä yksiköiden ja muiden avustusvalmiuksien yhteentömmivuuteen, riippumattomuuteen, omavaraisuuteen, siirrettävyyteen ja pakkaamiseen, samoin kuin muita tarpeellisia kustannuksia sillä edellytyksellä, että ne liittyvät nimenomaan siihen, että valmiudet ovat osa Euroopan pelastuspalvelureserviä.

Mukauttamiskustannukset voivat kattaa:

i) 75 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista avustusvalmiuksien parantamisen yhteydessä, jos kyseinen määrä on enintään 50 prosenttia niiden keskimääräisistä kehittämiskustannuksista; ja

ii) 75 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista korjaamisen yhteydessä.

Avustusvalmiudet, jotka saavat rahoitusta i ja ii alakohdan nojalla, liitetään Euroopan pelastuspalvelureserviin myönnetystä rahoituksesta riippuen vähintään 3–10 vuodeksi alkaen siitä, kun avustusvalmiudet ovat tosiasiallisesti käytettävissä Euroopan pelastuspalvelureservin osana, paitsi jos niiden taloudellinen elinkaari on lyhyempi.

Mukauttamiskustannukset voivat muodostua yksikkökustannuksista tai kertasuorituksista, jotka määritellään valmiuslajin mukaan.”;

ii) kumotaan ensimmäisen alakohdan d alakohta ja toinen alakohta;

c) lisätään kohdat seuraavasti:

”3. Edellä 1 kohdan j alakohdassa tarkoitettuun toimeen myönnettävä rahoitustuki kattaa kustannukset, jotka ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että rescEU:n valmiudet ovat käytettävissä ja otettavissa käyttöön unionin mekanismin puitteissa tämän kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

Komissio varmistaa, että tässä kohdassa tarkoitettu rahoitustuki on vähintään 80 prosenttia ja enintään 90 prosenttia niistä arvioiduista kokonaiskustannuksista, jotka ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että rescEU:n valmiudet ovat käytettävissä ja otettavissa käyttöön unionin mekanismin puitteissa. Jäljelle jäävästä määrästä vastaavat rescEU:n valmiuksia hallussaan pitävät jäsenvaltiot. Kunkin rescEU:n valmiuslajin arvioidut kokonaiskustannukset määritellään 32 artiklan 1 kohdan g alakohdan mukaisesti annettavilla täytäntöönpanosäädöksillä. Arvioidut kokonaiskustannukset lasketaan ottaen huomioon liitteessä I a esitetyt tukikelpoisten kustannusten luokat.

Siirretään komissiolle valta antaa 30 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tukikelpoisten kustannusten luokkia koskevaa liitettä I a.

Tässä kohdassa tarkoitettu rahoitustuki voidaan panna täytäntöön monivuotisilla työohjelmilla. Jos toimet kestävät yli vuoden, talousarviositoumukset voidaan jakaa vuotuisiin maksueriin.

4. Kun on kyse valmiuksista vastata 32 artiklan 1 kohdan ha alakohdan mukaisesti annetuilla täytäntöönpanosäädöksillä määriteltyihin riskeihin, joiden todennäköisyys on pieni mutta vaikutukset huomattavia, unionin rahoitustuki kattaa kaikki kustannukset, jotka ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että valmiudet ovat saatavilla ja käyttöön otettavissa.

5. Edellä 3 kohdassa tarkoitettut kustannukset voivat muodostua yksikkökustannuksista, kertasuorituksista tai kiinteistä määristä, jotka määritellään tarvittaessa valmiusluokan tai -lajin mukaan.”

14) Muutetaan 23 artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

”**Tarvikkeisiin ja operaatioihin liittyvät tukikelpoiset toimet**”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”1 a. Unionin osuus muiden kuin Euroopan pelastuspalvelureservin käyttöön ennakkoon sidottujen valmiuksien kuljetukseen annetusta rahoituksesta voi olla enintään 75 prosenttia tukikelpoisista kokonaiskustannuksista, jos valmiudet otetaan käyttöön katastrofin tai välittömästi uhkaavan katastrofin yhteydessä unionin ulkopuolella.”;

c) korvataan 2, 3 ja 4 kohta seuraavasti:

”2. Unionin osuus Euroopan pelastuspalvelureservin käyttöön ennakkoon sidottuihin valmiuksiin annetusta rahoituksesta on enintään 75 prosenttia kustannuksista, joita aiheutuu valmiuksien käytöstä, kuljetus mukaan lukien, jos on kyse katastrofista tai välittömästi uhkaavasta katastrofista unionissa tai osallistuvassa valtiossa.

3. Unionin osuus kuljetukseen annetusta rahoituksesta voi olla enintään 75 prosenttia tukikelpoisista kokonaiskustannuksista, jotka liittyvät Euroopan pelastuspalvelureservin käyttöön ennakkoon sidottujen valmiuksien kuljettamiseen silloin, kun ne otetaan käyttöön katastrofin tai välittömästi uhkaavan katastrofin yhteydessä unionin ulkopuolella 16 artiklan mukaisesti.

4. Kuljetusvoimavaroille annettava unionin rahoitustuki voi lisäksi kattaa enintään 100 prosenttia a, b, c ja d alakohdassa kuvatuista tukikelpoisista kokonaiskustannuksista, jos tämä on tarpeen jäsenvaltioiden avun yhdistämiseksi operatiivisesti tehokkaalla tavalla ja jos kustannukset liittyvät johonkin seuraavista:

a) lyhytaikainen varastokapasiteetin vuokraaminen jäsenvaltioiden avun väliaikaista säilyttämistä varten niiden koordinoitun kuljettamisen helpottamiseksi;

b) kuljetus apua tarjoavasta jäsenvaltiosta jäsenvaltioon, joka helpottaa niiden koordinoitua kuljettamista;

c) jäsenvaltioiden avun uudelleen pakkaaminen käytettävissä olevan kuljetuskapasiteetin käyttämiseksi parhaalla mahdollisella tavalla tai erityisten operatiivisten vaatimusten täyttämiseksi; tai

d) yhdistetyn avun paikallinen kuljetus, siirto ja varastoiminen koordinoitun toimittamisen varmistamiseksi apua pyytävässä maassa olevassa lopullisessa kohteessa.

4 a. Kun rescEU:n valmiuksia käytetään 12 artiklan 5 kohdan mukaisesti kansallisiin tarkoituksiin, valmiuksia käyttävä jäsenvaltio kattaa kaikki kustannukset, ylläpito- ja korjauskustannukset mukaan lukien.

4 b. Jos rescEU:n valmiudet otetaan käyttöön unionin mekanismin puitteissa, unionin rahoitustuki kattaa 75 prosenttia käyttökustannuksista.

Ensimmäisestä alakohdasta poiketen unionin rahoitustuki kattaa 100 prosenttia sellaisten rescEU:n valmiuksien käyttökustannuksista, joita tarvitaan katastrofeissa, joiden todennäköisyys on pieni mutta vaikutukset huomattavia, kun kyseiset valmiudet otetaan käyttöön unionin mekanismin puitteissa.

4 c. Kun on kyse 12 artiklan 10 kohdassa tarkoitettusta unionin ulkopuolella tapahtuvasta käyttöönotosta, unionin rahoitustuki kattaa 100 prosenttia käyttökustannuksista.

4 d. Jos tässä artiklassa tarkoitettu unionin rahoitustuki ei kata 100:aa prosenttia kustannuksista, kustannusten jäljelle jäävästä määrästä huolehtii avunpyynnön esittäjä, jollei apua tarjoavan jäsenvaltion tai rescEU:n valmiuksia hallussaan pitävän jäsenvaltion kanssa muuta sovita.”;

d) lisätään kohta seuraavasti:

”8. Kuljetuskustannukset voivat muodostua yksikkökustannuksista, kertasuorituksista tai kiinteistä määristä, jotka määritellään kustannusluokan mukaan.”

15) Korvataan 26 artiklan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Tämän päätöksen mukaista rahoitustukea saavat toimet eivät saa saada tukea muista unionin rahoitusvälineistä. Asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 (*) 191 artiklan 1 kohdan mukaisesti tämän päätöksen 21, 22 ja 23 artiklan nojalla myönnetty rahoitustuki ei kuitenkaan estä rahoitusta, jota myönnetään unionin muista välineistä niissä vahvistettujen edellytysten mukaisesti.

Komissio varmistaa, että tämän päätöksen mukaisen rahoitustuen hakijat ja edunsaajat antavat komissiolle tiedot muista lähteistä, myös unionin yleisestä talousarviosta, saatavasta rahoituksesta ja vireillä olevista tällaista tukea koskevista hakemuksista.

2. On kehitettävä synergiaa, täydentävyyttä ja tiiviimpää koordinoitua muiden unionin välineiden, kuten koheesio-, maaseudun kehittämis-, tutkimus-, terveys-, muuttoliike- ja turvallisuuspolitiikkoja tukevien välineiden, sekä Euroopan unionin solidaarisuusrahaston kanssa. Humanitaaristen kriisien yhteydessä kolmansissa maissa toteutettavien avustustoimien osalta komissio varmistaa, että tämän päätöksen mukaisesti rahoitetut toimet ovat johdonmukaisia asetuksen (EY) N:o 1257/96 mukaisesti rahoitettujen toimien kanssa ja täydentävät niitä ja että kyseiset toimet toteutetaan humanitaarista apua koskevan eurooppalaisen konsensuksen mukaisesti.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2018/1046, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2018, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta (EUVL L 193, 30.7.2018, s. 1).”

16) Muutetaan 28 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Unionin mekanismin toimintaan voivat osallistua:

a) Euroopan vapaakauppaliiton (EFTA) maat, jotka ovat Euroopan talousalueen (ETA) jäseniä, ETA-sopimuksen ehtojen mukaisesti ja muut Euroopan maat, jos sopimuksissa ja menettelyissä niin määrätään;

b) unioniin liittymässä olevat maat, ehdokasmaat ja mahdolliset ehdokasmaat niitä koskevissa puitesopimuksissa ja assosiaationeuvoston päätöksissä tai vastaavissa sopimuksissa vahvistettujen, kyseisten maiden osallistumista unionin ohjelmiin koskevien yleisten periaatteiden sekä yleisten ehtojen ja edellytysten mukaisesti.

1 a. Osallistuminen unionin mekanismin tarkoittoa osallistumista sen toimintaan tässä päätöksessä säädettyjen tavoitteiden, vaatimusten, perusteiden, menettelyjen ja määräaikojen mukaisesti sekä unionin ja osallistuvan valtion välisissä sopimuksissa määrättyjen erityisten edellytysten mukaisesti.”;

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Kansainväliset tai alueelliset järjestöt tai Euroopan naapuruuspolitiikan piiriin kuuluvat maat voivat tehdä yhteistyötä unionin mekanismin puitteissa toteutetuissa toimissa, jos asiaankuuluvat näiden järjestöjen tai maiden ja unionin väliset kahdenväliset tai monenväliset sopimukset mahdollistavat sen.”

17) Korvataan 30 artikla seuraavasti:

”30 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetty edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 31 päivään joulukuuta 2020 saakka 19 artiklan 5 ja 6 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

3. Siirretään komissiolle 21 päivästä maaliskuuta 2019 määräämättömäksi ajaksi 21 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

4. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 19 artiklan 5 ja 6 kohdassa ja 21 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

5. Ennen kuin komissio antaa delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

6. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

7. Edellä olevan 19 artiklan 5 ja 6 kohdan ja 21 artiklan 3 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kahdella kuukaudella.”

18) Korvataan 32 artiklan 1 kohdan g ja h alakohta seuraavasti:

- ”g) rescEU:n perustaminen, hallinnointi ja ylläpito 12 artiklan mukaisesti, mukaan lukien käyttöönottopäätösten perusteet, käyttömenettelyt sekä 21 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut kustannukset;
- h) Unionin pelastuspalvelun osaamisverkoston perustaminen ja organisointi 13 artiklan mukaisesti;
- ha) niiden riskien luokat, joiden todennäköisyys on pieni mutta vaikutukset huomattavia, ja valmiudet näiden riskien hallitsemiseksi 21 artiklan 4 kohdan mukaisesti;
- hb) perusteet ja menettelyt unionin pelastuspalveluun liittyvän pitkäaikaisen sitoutumisen ja poikkeuksellisen toiminnan tunnustamiseksi 20 a artiklan mukaisesti.”

19) Korvataan 34 artikla seuraavasti:

”34 artikla

Arviointi

1. Rahoitustukea saavia toimia arvioidaan säännöllisesti täytäntöönpanon seuraamiseksi.
2. Komissio toimittaa joka toinen vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen 11 ja 12 artiklan mukaisesti toteutetuista operaatioista ja saavutetusta edistymisestä. Kertomuksessa on oltava tietoja siitä, miten 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen valmiustavoitteiden saavuttamisessa ja jäljellä olevien puutteiden korjaamisessa on edistytty, ottaen huomioon rescEU:n valmiuksien perustamisen 12 artiklan mukaisesti. Kertomuksessa on myös esitettävä katsaus avustusvalmiuksiin liittyvästä talousarvio- ja kustannuskehityksestä sekä arvio kyseisten valmiuksien jatkokehittämisen tarpeesta.
3. Komissio arvioi tämän päätöksen soveltamista ja toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2023 ja sen jälkeen joka viides vuosi tiedonannon tämän päätöksen ja erityisesti 6 artiklan 4 kohdan sekä rescEU:n valmiuksien vaikuttavuudesta, kustannustehokkuudesta ja täytäntöönpanosta. Tiedonantoon liitetään tarvittaessa ehdotuksia tämän päätöksen muuttamiseksi.”

20) Korvataan 35 artikla seuraavasti:

”35 artikla

Siirtymäsäännökset

Unionin rahoitustuki voi 1 päivään tammikuuta 2025 saakka kattaa 75 prosenttia niistä kustannuksista, jotka ovat tarpeen, jotta 12 artiklan 2 kohdan mukaisesti määritellyjä valmiuksia vastaavien kansallisten valmiuksien nopea käyttöön saaminen voidaan varmistaa. Komissio voi myöntää jäsenvaltioille tätä varten suoria avustuksia ilman ehdotuspyyntöjä.

Ensimmäisessä kohdassa tarkoitetut valmiudet on nimettävä rescEU:n valmiuksiksi tämän siirtymäkauden loppuun saakka.

Poiketen siitä, mitä 12 artiklan 6 kohdassa säädetään, päätöksen ensimmäisessä kohdassa tarkoitettujen valmiuksien käyttöön ottamisesta tekee se jäsenvaltio, joka on antanut ne käyttöön rescEU:n valmiuksiksi. Kun kansallinen hätätilanne, ylivoimainen este tai poikkeustapauksissa vakavat syyt estävät jäsenvaltiota antamasta näitä valmiuksia käyttöön tietyn katastrofin yhteydessä, asianomaisen jäsenvaltion on ilmoitettava asiasta komissiolle mahdollisimman pian tähän artiklaan viittaamalla.”

21) Kumotaan 38 artikla.

22) Viittaukset ”eurooppalaisiin hätäapuvalmiuksiin” ja ”vapaaehtoiseen reserviin” korvataan kaikkialla päätöksen tekstissä viittauksella ”Euroopan pelastuspalvelureserviin”.

23) Lisätään liite I a sellaisena kuin se on tämän päätöksen liitteessä.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Päätöksen N:o 1313/2013/EU 28 artiklan mukaisia olemassa olevia järjestelyjä sovelletaan siihen saakka, kunnes ne tarvittaessa korvataan.

Tehty Strasbourgissa 13 päivänä maaliskuuta 2019.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. CIAMBA

LIITE

”LIITE I A

NIIDEN KUSTANNUSTEN LUOKAT, JOTKA VOIVAT OLLA TUKIKELPOISIA ARVIOITUJEN KOKONAISKUSTANNUSTEN LASKEMISEN OSALTA 21 ARTIKLAN 3 KOHDAN MUKAISESTI

1. Tarvikekustannukset
 2. Ylläpitokustannukset, mukaan lukien korjauskustannukset
 3. Vakuutuskustannukset
 4. Koulutuskustannukset
 5. Varastointikustannukset
 6. Rekisteröinti- ja hyväksymiskustannukset
 7. Kulutushyödykkeistä aiheutuvat kustannukset
 8. Siihen henkilöstöön liittyvät kustannukset, jota tarvitaan, jotta rescEU:n valmiuksien saatavilla ja käytettävissä olo voidaan varmistaa.”
-